

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Militarivm Ordinvm Origines, Statvta, Symbola, Et Insignia, Iconibus, additis genuinis

Mennens, Frans

Maceratae, 1623

Ordines Eqvitvm à Summis Pontificibus instituti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10718

80 **EQVEST. ORDINVM**
ORDO EQVITVM
Sancti Georgij in
Carinthia.

A Rudolfo Haspurgēsi, qui primus Imperatorij fastigij decus in familiam sceptris, regniq; fatalem intulit; undecim ex gente Austriaca Imperatores eximia omnes maiestatis numismate à Rudolfo II. augustissimi nominis Principe nuper complexos, numerat Germania. Quos inter Fredericus III. haud postremas tulit. Is ad Turcarum Hungariæ, Styriæ Carinthiæ, vicinisque prouincijs imminentium arma depellenda, Equitum S. Georgij ordinem prudenter instituit. Cuius quidem Magistro generali regiam sedem in Millestadio, Carinthiæ oppido, amœnissimo loco designauit & Principis honorem adiecit. Huic & Nouæ ciuitatis in Austria Episcopum, in rebus vti loquuntur temporalibus, itemq; Canonicos ea de causâ in arcem postea traslatos; eademque D. Georgij rubra Cruce, (quæ plana. & simplex gentilicis clypeos occupare solet) signatos. Et ne quid ad splendorem deesset, toparcharum Cranichbergensium, recens cum familia extinctorum castra, ac prædia in vitæ aulæque subsidia liberaliter addidit. Nimirum traufmaasdorfium, Scharfenecam. & S. Petronillæ prædium: in quo Carnunti vultuæ vrbis ruinae exstant. Quorum prouentibus non mediocriter adiuti

Magister ordinis S. Georgij Principis titulo auctus.

Insignia Equitum cruce D. Georgij.

S. Georgij Equites, Christiani nominis zelo incensi, non raro virtutis suæ contra Selymum Solymannum aliofque Ecclesiæ hostes, fidem fecere. Vide Lazium lib. 3. Rerum Viennensium. Bernardus item Luceburgius in libello de ordinibus militaribus, memorat ordinem militum S. Georgij ab Alexandro VI. Papa, & vaximiliano Imp. aduersus Turcas itidem institutum, Cruce aurea cū corona in circulo aureo pro insigni attributa.

Equitum S. Georgij insignia Cruce aurea.

ORDINES EQVITVM
à Summis Pontificibus
instituti.

Summi Pontifices quorum auctoritate cæteri toto orbe Christiano ordines militares erecti, varia equestrium virorum collegia instituerunt quæ hisce ferè titulis celebrantur: vt pote Equites Christi, S. Spiritus, Sancti Petri, S. Pauli, S. Georgij, Pij, Laurentiani, S. Antonij, Iulij, Liliij, & id genus alij; viri aut de Ecclesia, aut Republica Christiana bene meriti; & quos in album suum coopratos, Pontifices annuo censu solent honorare, & Crucis insignibus colore distinctis condecorare.

Equites Iulij & Liliij.

Christi Equites Crucem rubram, qualem in Lusitania eiusdem nominis Equites ferè gerunt, limbo aureo inclusam, præferentes, à Ioanne XXII. institutos memorant Franciscus Tarapha, & Ioannes Cofertius

Equites Christi, & eorum insignia.

in

in priuilegiarum mendicantium col-
lectione.

Equites S. Spiritus
Roma et in Saxia
Lib. 19.
e. 3. Equites S. Petri.
Equites S. Spiritus, qui vulgò in vrbe fratres hospitalis S. Spiritus nũcupantur, cruce candida in veste, aut chlamyde insigniuntur. Ioannes item Azorius Equestrem ordinem S. Spiritus in Saxia qui quidem Equites sanctissimi spiritus in Saxia iidem sunt, qui supra, illa enim regio, iuxta Tyberim vbi ædificatum est monstruosa pietatis Hospitale nedum infantulis expositis, sed & vulneratis, & febricitantibus summa munificentia paratum, saxia appellatur. Hi Equites gladio non sunt insigniti, sed cruce ex albo, lineaq. panno duabus transuersis in hanc formam.

Fabrefacta signantur, appellanturq; Fratres, & quatuor vota emittunt Paupertatis, obedientiæ Castitatis, & infinis inferuendi. Vnicum Magnum Commendatorem supremum habent, qui Perceptor appellatur, plures tamen Commendas tum in Italia, tum extra habent.

Ponit, de quo & Nauarrus de regul. consil. 70. Anno 1520. Leo X. instituit collegium militum S. Petri aduersus Turcas, communes Christiani nominis hostes, vti Alfonso Ciaconius in Pontificum & Cardinalium historia cõmemorat: quod idem fecisse seu cõfirmasse traditur Paulus III.

Equites S. Pauli.
part. 2.
Et Poncetum quendam post varias peregrinationes ad vrbe[m] venientem, à Pontifice S. Petri torque do-

natum, tradit Aug. Thuanus: & Franc. Schottus, S. Petri & S. Pauli equites in Itinerario suo Italiae recenset. Paulus vero Merula Cosmographus CCCC. S. Petri Commilitones, S. Pauli CC in Familia Pontificis degentes enumerat.

De quibus & nobis amplam fidem fecit Gentilis noster Petrus Gerardus, militiarum siue Vigiliarum Antuerpiensium summus Præfatus, vir longinquis peregrinationibus & continuis pro patria laboribus exantatis, clarissimus, cuius etiamnum fratrem Aegidium, non semel Consulatu functum Reip. Clauum fortiter, tenere magno suo bono Antuerpienses fatentur, sentiuntque.

S. Georgij Equites ab Alexandro VI. institutos narrat Bernardus Luceburgius, in libro de armorum militarium mysterijs; sed & Paulus III. alios Equites S. Georgij creauit, vt in ipsius Bulla sub Dati Romæ. . . holq. Rauenne residere volebat, & ab ijs Adriatici Maris littus illud custodiri destinauerat, sed ordo alterius non processit quibus Crucem auream cum corona in circulo aureo pro tessera attribuit.

Pius IV. P. M. Equitum sodalium, Pij appellatorum anno 1560. inchoauit; adeoque censu opimo dotauit, & Vrbe[m] domicilio attribuit. Numerus primũ 375. Equites habuit, ad 535. deinceps auctus teste Ciaconio. Qui ferè cũ seculares sint, primò equites aurati à Pontifice creari solent, nonnulli etiam Comites palatii Lateranensis, cum potestate creandi doctorum in omnibus facultatibus, & notarios publicos, legitimandi spurios & alia pro arbitrio statuendi. insigni item Apostolicę sedis priuilegio cautum, quo Pios istos Equites aliorum quorumcũque Principum equites, nominatim Imperiales. & S. Ioannis, siue Melitenles, præcedere voluit. Suntque ij domestici familiares seu Papæ, vt vocant commenales, qui cum in publicum prodit conopeum, siue thronum, quo Papa sus-

L fertur,

Equites S. Georgij & eorum insignia.

Equ Pij.

*Petrus Be-
loijus in O-
rig. milit.*

fertur, cum cæteris Principum legatis, gestare tenentur.

Equi. s. Lauretani.

Xyritus V. qui Lauretanam D. Virginitis celeberrimam ciuitatem, in Episcopalem, & Ecclesiam in cathedrali erexit, ducentorum Lauretanorum equitum ordinem instituit, anno 1586. Pontificatus sui quarto, cui postmodum, ut tradit Alfonso Clauentus, alios sexaginta adiecit.

1586

Cruce Cærulea insigni Equitum S. Antonij. De Cruce lib. 1. cap. 8. Tertull. aduersus Marcian. Isidor. de vocat. gēl. Hieron. in Exech. cap. 9.

Est & aliud Romana in vrbe genus Equitum S. Antonij, appellationum, quæ pierumque sunt natione Galli, & quamuis gladio minimè accingantur, Equitum tamen numero cententur, crucemque cæruleam in chlamyde, quam commissam vocat Lipsius, quæ forma ex amussim est in T. littera, vnoque ore omnes cum cruce componunt, præferunt.

Adstruunt etiam picturæ, in quibus passim hodie videas D. Antonij vetulissimi monachi penulas, & manui assui, aut imponi hanc crucem.

An quia Ægyptius ille vir, quibus iam olim notum & inter sacra hoc signum: Certe in obeliscis, qui inde Romam vecti, sculptum sic vidisse se testatur Lipsius: cum anulo tamen vel ansula iuperna, nec satis solide scire, ad quam rem aut vsum.

In penula autem & veste monachorum, Crux, imò & cruces fuere, si rectè capimus Nicephorum Gregoram, qui sic de Andronico Imperatore monacho nouello: *superne rubrum præsulit diuina crucis signum inferne nigrum.* Duas diuersi coloris cruces videtur dicere nisi tamen vnã intelligit sic distinctam. Quod manu autem tulerint, hodieque in Aethiopiis siue

Abyssinis ille mos, ut auctor Damianus à Goes in illorum rebus Et Ioannes Metellus in suo speculo orbis terrarum, adstruit, Aethiopes seu Abyssinos, qui Presbyteri Ioannis (ut vocant) imperium agnoscunt, habent religionem militarem, quæ sub protectione est Sancti Antonij. Et vnusquisque nobilitate clarus paterfamilias, ex tribus vnum filium, excepto primogenito destinare potest. Ex his selignantur XII. Equitum millia, qui Regi excubant. Finis huius Religionis est Imperij fines defendere restereque hostibus fidei. Ioannes item Azorius, ubi de Militibus agit, meminit Equitum Sancti Antonij Viennensis, in Gallia, & extra Galliam.

Equites S. Antonij in Aethiopia.

Sed de præcipua ipsa nota crucis, dignum aliquid nota Ecclesiasticæ nostræ historię prodiderunt, Ruffinus, *Signum hoc Dominice crucis inter illas, quas dicunt ieraticas id est sacerdotales litteras habere Ægyptij dicuntur, velut vnum ex ijs, que apud illos sunt litterarum Elementis, cuius littera seu vocabuli hanc asserunt esse interpretati.*

Lib. 1. cap. 3. Lib. 2. cap. 29.

VI. A. VENTVRA. Quam & significationem dat Sozomenus & idem Suidas. Atque à lingua argumentum petit Lipsius, sed nostrã, quod Belgæ hodie bacillos, in hanc formam, quos agrorum brachijs sustentaculum subiicimus, vocent ipsa Latina voce *Crucas*, & litteram & Crusem T. nobis representent.

Lib. 7. Eccl. hist. cap. 5. Li. 1. c. 10. de Cruse.

De insignibus vero militaribus quæ Pontifices Maximi Principibus deferre consueuerunt, ad eundem Stephanus Pighius

